

Weekbericht 23 - 29 mei 2021 ds. Mariette Doolaard

GEBED VAN EEN SLAK

*'U weet, Heer, dat ik niet één van de snelsten ben,
ik draag mijn huis op mijn rug, en heb stommelvoeten.
Ik moet lang nadenken over de weg,
en mijn ogen zien maar tot de volgende grasspriet.
Misschien ben ik U al vaak voorbij gekropen
en heb ik U niet herkend,
vergeef mij, Heer, U, die mijn slijmsporen op het grindpad telt,
en laat, ook al duurt het lang, de lastdrager, de langzame,
aankomen bij U'.*

De feesten zijn voorbij in dit kerkelijk jaar, dat begon op 29 november 2020: Advent en Kerst; Veertigdagentijd, Stille week en Pasen; Hemelvaart en Pinksteren.

Na Pinksteren volgt nog zondag Trinitatis, de dag van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, maar daarna komen we in een lange, feestloze periode. De kerkelijke kleur wordt groen, de kleur van: 'ga op weg en aan de slag, gedragen door de vreugde van de christelijke feesten; laat zien dat die vreugde je in beweging zet; toon zo mogelijk aan je medemens iets van de liefde van God voor ieder mens'.

In het boek Handelingen worden de eerste christenen, die gegrepen zijn door de Pinkstergeest, dan ook 'mensen van de weg' genoemd, omdat ze in navolging van Jezus gaan op de weg die hij gewezen heeft. En ook wij, zoveel eeuwen later, zijn geroepen om 'mensen van de weg' te zijn, mensen onderweg, zich steeds meer bewust dat we onze (levens)weg niet alleen hoeven te gaan, maar in vertrouwen op de steun en de aanwezigheid van God. Hij is er bij in goede en in kwade dagen, in gezondheid en ziekte, in vreugde en verdriet.

Ik geloof dat en ik wil ook graag zo vertrouwend onderweg zijn in het leven, maar ik kan het spoor soms bijster raken, en, als het al lukt om bewust op weg te zijn, is mijn tempo helaas bij tijden niet sneller dan dat van een slak.

Dan schiet mij soms ineens het bovenstaande 'gebed van een slak' te binnen. Ik kreeg het eens van een gemeentelid en als ik het weer doorlees kan ik mij zomaar verwant voelen aan de biddende slak.

De slak is onderweg, maar hij wordt afgeremd door moeilijke voeten en het gewicht van zijn huis op zijn rug; ook ik probeer onderweg te blijven, maar soms kan ik mijn ene voet niet voor de andere krijgen, vanwege de

zwaarte van wat ik op mijn rug meetors: gezin en familie, vrienden die aandacht vragen en ook verdienen omdat het leven moeilijk is, het geweld in de wereld dat vrijwel dagelijks voorbij komt in het journaal, herinneringen aan en verdriet om overleden dierbaren.

De slak kan niet verder kijken dan de volgende grasspriet en ook mijn toekomst is onbekend en onzeker.

De slak denkt dat hij God misschien wel eens voorbijgekropen is zonder Hem te herkennen en ook ik heb de weerspiegeling van Gods liefde in de ogen van de ander wel eens gemist omdat ik niet de tijd nam om goed in die ogen te kijken.

Daarom sluit ik mij van harte aan bij het laatste deel van het gebed van de slak door in mijn eigen woorden te zeggen: U ziet mijn voetstappen tussen alle andere sporen; U houdt, onder miljoenen, ook mij in 't oog; ga met mij mee en laat mij, hoeveel lasten ik ook meesjouw en hoe langzaam ik daardoor ook vorder, eens bij U aankomen / thuiskomen, geholpen en geïnspireerd door uw Pinkstergeest.